

'Klein en slap', zo weet het hele land nu. Helden kletteren van hun sokkel: „We oordelen hier graag en hard.” En terugklauteren is moeilijk, zo schetsen eerdere tuimelaars en imagodeskundigen.

door Roy Klopper

Het is op z'n zachtst gezegd een stormachtige herfst voor BN'ers, waarbij het lot de emancipatie niet uit het oog verliest. Want deze bijna voorbijge maannd kukelen ook opvallend veel vrouwelijke reputaties in peilloze afgronden. Oud-directeur Aysel Erbudak van het Amsterdamse Slotervaart-ziekenhuis draaide afgelopen maandag voor vijftien maanden de cel in, veroordeeld voor onder meer verduistering van ruim een miljoen euro. Een weg terug is moeilijk, omdat de rechtbank Erbudak ook een beroepsverbod van zes jaar als bestuurder opgelegde.

Spijt

Athlete Madiea G. kreeg drie weken eerder in het Duitse Kleef ruim acht jaar cel aan de hardlooptroep vanwege smokkel van vijftig kilo harddrugs.

Kort daarop veroordeelde de Antwerpse rechtbank actrice Imanuelle Grives tot een jaar onvoorwaardelijk. Ze betuigde spijt over haar drugshandel op festival Tomorrowland, maar of we haar ooit nog in een tv-serie zien?

De Venlose imagodeskundige Trix Vertogen ziet opties: „Dat wordt wel een lange weg. Maar ze moet uitstralen dat die drugs een jeugdzonde waren en dat ze nu radicaal anders leeft. Dat kan bijvoorbeeld door in therapie te gaan en dat hardop te vertellen. Ook een keurig gezinnetje stichten met drie kinderen kan de beeldvorming veranderen”, aldus de directrice van reputatiebureau World PR.

Berichten over misstappen van 'BN'ers' vormen steevast het gesprek van de dag aan de keukentafel en bij de koffieautomaat. Ooit

werd tot 1648 tachtig jaar oorlog gevoerd, onder meer om de gehate Spaanse inquisitie uit de Nederlanden te verdrijven. Dat lukte, al lijkt het er soms op dat de overwinnende calvinisten 'het belerende vingertje' moeiteloos hebben overgenomen

**Krol:
'Ontslagbrief
was domste
zet uit
mijn leven'**

van de verdreven Spanjaarden.

Vermeende missers worden ook niet licht vergeten, zo getuigen 'oud-slachtoffers': „Onlangs nog wilde ie-

mand iets voor de partij doen. Uiteindelijk haakte hij toch af door de vroegere aantijgingen van fraude”, zo verzucht fractieleider Henk Krol van ouderenpartij 50Plus. „Terwijl die allemaal in de prullenmand zijn beland.” In 2013 bevond Krol zelf zich in het oog van de orkaan. Er waren beschuldigingen over niet afgedragen pensioenpremies van medewerkers toen hij aan het roer stond van de Gay Krant. Bovendien zou er zijn gerommeld met subsidies.

Het Kamerlid herinnert zich de commotie als de dag van gisteren: „Hoewel volstrekt onschuldig, schreef ik de nacht voordat alles naar buiten kwam mijn ontslagbrief als fractievoorzitter. Niemand heeft daar

druk op uitgeoefend, alleen mijn partner wist ervan. Sterker nog: toenmalig partijleider Jan Nagel was woest. Hij meende dat mijn vertrek ten onrechte suggereerde dat de aantijgingen klopten. Zelf wilde ik koste wat kost voorkomen dat de partij zou worden meegezogen in de negatieve berichtgeving over mijn persoon. Ja, zoiets levert je wel een paar slapeloze nachten op.”

Terugblikkend op die ruimoerige tijd, ziet Krol zijn ontslagbrief als 'de domste zet uit mijn leven': „Het gaf mensen de kans om te zeggen 'zie je wel!' Terwijl ik wist dat er niets ontoelaatbaars was gebeurd. Dat hebben twaalf verschillende rechters bij rechtbanken en gerechtshoven achteraf ook geconcludeerd. Net als de FIOD en de Rijksrecherche

die me volledig binnenste-buiten keerden, maar uiteindelijk geen reden tot verdinking zagen.”

Spiegel

Krol wordt als 'ervaringsdeskundige' geregeld om advies gevraagd door mensen die ook in opspraak zijn geraakt. „Ik raad ze aan om goed en eerlijk in de spiegel te kijken. Kloppen de aantijgingen, trek dan conclusies. Maar als je in je recht staat, gooi dan nooit de handdoek in de ring en ga de strijd aan. Er volgt dan een zware tijd, maar uiteindelijk krijgt het recht zijn beloop en kom je er beter uit dan wanneer je duikt.”

De publieke opinie is een vervaarlijk fenomeen, zo signaleert de Groningse psycholoog Jeffrey Wijnberg. We nemen onze mede-

ILLUSTRATIE SIMON WEEDA

mens graag de maat en bekendheid werkt daarbij als een turbo, zo is samengevat

'Jokken komt altijd als een boemerang terug'

zijn zienswijze. Wijnberg: „Misschien is het onze calvinistische volksaard, maar zo'n Marco van Basten kreeg er afgelopen week echt ge-

nadeloos van langs vanwege een grapje. En als hij dan een week tv-schorsing krijgt, achten velen dat te mild. Ik verbaas me er juist over dat Fox niet verklaarde dat we allemaal fouten maken en achter Van Basten blijft staan, ook vanwege zijn grote voetbaldeskundigheid.”

Volgens Wijnberg is jaloezie een voorname grond voor het smullen van uitglijdende bekenden. „Daar zit een factor bij van 'wie denk jij eigenlijk wel dat je bent dat je met je hoofd op tv komt. Je zult wel arrogant zijn en jezelf onaantastbaar vinden'. Die afgunst leidt tot gegniffel zodra iemand in opspraak raakt: zie je nou wel dat die BN'er geen haar beter is dan wij?“, zo schetst Wijnberg.

Typisch Nederlands, signaleert hij: „In Amerika leeft veel meer het idee dat je hier wat wint en daar wat verliest.”

Naast de november-zondaars zijn in de loop der jaren talrijke andere vermaarde landgenoten naar het publieke schaamtेशचवot geleid. Bram Moszkowicz kan erover meepraten. De gewezen strafpleiter stak met talrijke tv-optredens én een spraakmakende liefdesaffaire met Eva Jinek zijn hoofd boven het maaiveld uit. Onontkooptbaar belandde zijn nek op het nationale 'doe maar gewoon-hakblok'. Steen des aanstoots was onder meer een beschuldiging van het aannemen van contante betalingen door cliënten. Zijn bloedeigen collega's zetten hem in 2012 via hun Orde van Advocaten levenslang uit het ambt.

Vergiffenis

Inmiddels hoopt Moszkowicz op vergiffenis door de juridische goegemeente. Eerder deze maand sprak hij de hoop uit ooit zijn toga weer te dragen. Maar de geslepen ex-advocaat kent de volksaard. Zijn tactiek is dan ook 'omzichtig manoeu-

vreren': „Lieden die mij bijstaan, adviseren me de publiciteit even te mijden“, zo bedankt hij beleefd voor medewerking aan dit verhaal.

Een andere zondaar is voormalig ploegleider Michael Boogerd van wielerteam Roompot, die in 2013 bekend als renner doping te hebben gebruikt. Gedwongen door een schorsing stapt hij begin 2016 op als ploegleider. Sindsdien schuift hij als wielerkenner aan bij praatprogramma's.

In een grijs verleden was daar ook Jan Pronk, die in 1975 als minister van het kabinet Den Uyl in beschonken toestand zijn auto in een greppel parkeerde nabij Nunspeet. 'Hij raakte het etiket van drinkebroer nooit meer kwijt', zo concluderen de schrijvers van *Rebel met een missie*, een boek over de politicus. Pronk keert als bewindsman terug in latere kabinetten met de PvdA, nadat hij de alcohol in 1984 afzweert.

Dan is er nog voormalig CDA-minister, IOC-lid en KLM-topman Camiel Eurlings, die door zijn ex-vriendin Tessa Rolink werd beschuldigd van mishandeling. Naar eigen zeggen had ze op een tuinfeest in 2015 bij zijn ouders na een ruzie een fikse afranseling gekregen van de Limburger. De voormalige wonderboy van de christendemocratie trof een schikking met het Openbaar Ministerie. Hierna trad een lange stilte in.

Gewoon met billen bloot werkt vaak goed

Pas afgelopen zomer dook Eurlings' naam weer op als nieuwe directeur bij een investeringsmaatschappij.

Er bestaat geen eenslui-

dend advies voor mensen wier zonden plots op straat liggen, zo meent reputatiedeskundige Trix Vertogen: „Het maakt nogal verschil of het om liefdesperikelen gaat of dat er iets strafrechtelijks speelt.“ Eén advies geldt altijd, aldus Vertogen: „Je kunt beter zwijgen dan liegen, want jokken komt altijd als een boemerang terug.”

Vaak werkt gewoon met de billen bloot gaan goed, zo weet de deskundige: „Nadat Marco Borsato onlangs meteen erkende zijn echtgenote te hebben bedreven, ging de storm razendsnel weer liggen.“ Met de billen bloot gaan. Dat had de als een Kermit verklede Marco Kroon misschien net verkeerd begrepen bij het wildplasincedent tijdens carnaval in Den Bosch. Kikkerbillen tonen aan een wegens wildplassen verbaliserende agente geeft minder reputatieschade dan haar iets laten zien dat slap en klein is.